

слова сказав управитель маєтку графині Граббе із Берестечка, коли архімандрит Віталій, проходячи хресним ходом, розповів йому про битву і великий подвиг козаків.

Ці величаві храми і поле навкруги, що в 1651 р. почорніло од крові, волають сьогодні до усіх про під-

говиння перед мужністю наших предків - це місце молитви заупокійної, а не місце барів та кафетеріїв.

Минулого року церковна община самотужки підготувала церкву до якісної побілки, але самій громаді це не під силу. Повинна бути підтримка Міністерства культури і ставлення як до визначного пам'ятника архітектури. Найбільшою проблемою є реставрація іконопису «Голгофа» видатного живописця І.С.Іжакевича на фасаді церкви. Прикро, що на збереження такої святині українського народу нам доводиться іти з простягнутою рукою по світу.

Добрі люди України, шановні меценати, депутати, бізнесмени, власники фірм і банків, державні службовці і директори - звертаємось до вас з великим проханням надати посильну допомогу у капітальному ремонті Георгіївської церкви, а також гідроізоляції нижньої Свято-Параскевської церкви. Звертаємось до вашої свідомості, розуму і серця. Надіємось, що ви будете гідно наслідувати прикладу меценатів минулого і сучасну історичну пам'ятку «Козацькі Могили», поле Берестецької битви не залишите на поталу.

Наші реквізити: с.Пляшева Радивилівського р-ну Рівненської обл.

Р/р 26006200448001 в АПБ «Україна» смт Демидівка, МФО 333205, код ЗКПО 22583657.

Олег САВЧУК, настоятель храму.

На фото: Георгіївська церква на «Козацьких могилах».

Минуле і сучасне ОСТРІВЕЦЬ ОСВЯЧЕНОЇ ВОЛІ Він опинився на межі руйнації

страшнішу смерть, що сунула на Україну з усіх боків. Як Син Божий своїм воскресінням із мертвих для нас сотворив Великдень, в який ми радіємо і тішимося, так славні козаченьки Україну зберегли.

Душа їх і тепер витає на цьому святому місці і приходять на 9-ту поминальну п'ятницю на поклоніння до храму Божого. У цей особливий день вона просить наших молитв і поминок. Прикро, що тепер буваємо невдячні пам'яті козацькій, що живемо у час братоневисництва, церковної ворожнечі, невизначеності...

«Ви, українці, дивний народ! Коли б у Данії трапилось щось таке, коли б наші діди так полицарському вмерли за нашу віру та Батьківщину, то ми б давно поставили там пам'ятника, достойного цього великого подвигу... Кожен із нас, навіть останній школяр, знав би, де те місце знаходиться і яка історична дія там відбувалася!», - такі

тримку, жертвовність, всеукраїнський поминальний день і національну прощу.

Через рік наближається 350-а річниця, як відбулась Берестецька битва. До такої знаменної дати необхідно було б поставитись з великою увагою на державному рівні. Усі державні мужі і депутати, які прибувають сюди, обіцяють допомогу і гроші, але віз і ніні лишається на місці. Так, можливо, ми часто говоримо, що держава повинна... Але ми усі з вами і є та держава, що зветься Україна. Починаючи від Президента до селянина, від простого робітника до державного службовця, від депутата до бізнесмена. Бо сьогодні острів Журавлиха, храми, місця поховань, місця, де 300 козаченьків товариства лягло, козакова яма - це не щось нам чуже і далеке минуле, а це все український нарід, що налічує більше 50 мільйонів. «Козацькі могили» повинні викликати у нас благо-

Сьогодні «Козацькі Могили», острів Журавлиха, на якому споруджений трипрестольний Храм-пам'ятник, церква-вівтар, стали для кожного українця святими місцями. Це Голгофа українського козацтва, до якої приходять тисячі людей схилити голови перед мужністю полеглих за вольную волю. Тут вражає все, а особливо старенька церковця на честь Архистратига Михаїла, в якій зі старшиною перед битвою молився Богдан Хмельницький. Дивує навіть зеленее поле, що політе кров'ю немирощих звиятцїв.

Воістину славні козаченьки вірили і добре пам'ятали слова Спасителя: «Не бійтесь тих, що тільки вбивають...». І всі вони відчайдушно бились з ворогами. І хоч тут полягли тисячі козаченьків, але душа їх не загинула. Смертю своєю вони наступили на